

Zionism Then and Now: The Jewish People and the Promised Land Throughout History

יום א' לפרשת וארא

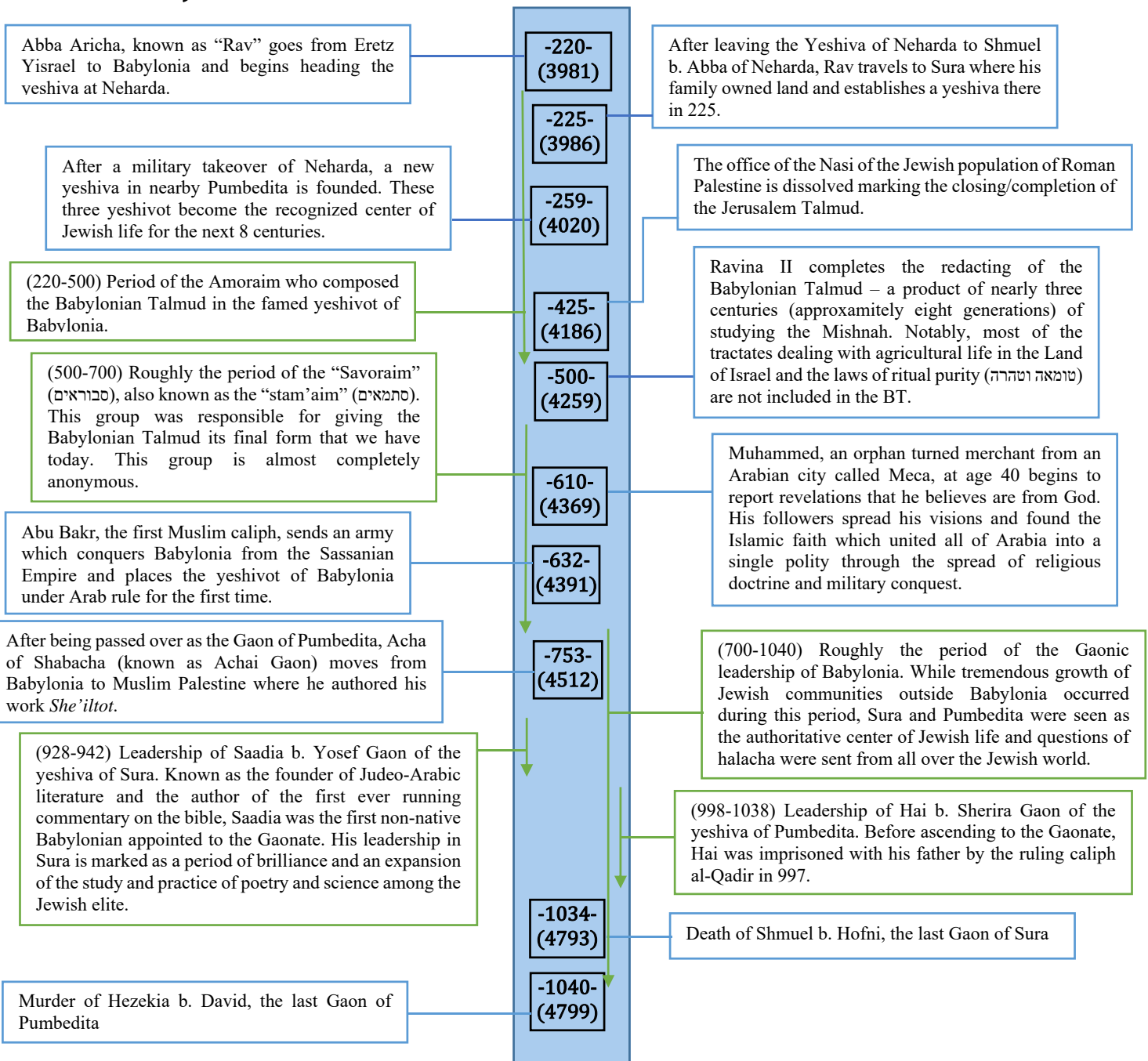
Young Israel of Jamaica Estates – January 3rd, 2016

Part 3:

Halakhic & Ideological Zionism From Medieval to Early Modern Rabbinic Authorities

I) HISTORICAL CONTEXT: BABYLONIA AND ERETZ YISRAEL

II) ATTITUDES TOWARDS EMIGRATION

1) שאלה ותשובה מאת הרב יהודה החסיד מריינגסברג (1150-1217)

Question: Should a person go to the Land of Israel [as an expiation] for his sins, or should he remain at home and study, or do other good deeds and thereby achieve expiation for his sins?

Answer: It seems to me that one who goes to the Land of Israel, to the contrary, increases his sinfulness. Behold, R. Judah (B. Ket. 110b) prohibited one from going to Israel. One who goes, and has a wife and children at home, abstains from procreating and from [proper] prayer... And if he has no wife, he is likewise abstaining from procreation and from Torah study and prayer. And sometimes he will profane the Sabbath or items will be stolen from him and he will have to go and inquire about them or he will need to redeem them. Therefore, it is better that he stay home and be spared.

שאלה: אם ילך אדם לארץ ישראל עבור עוונותיו, או ישב בביתו וילמוד או יעשה שאר מצוות ויתכפר לו על עוונותיו?

תשובה: נראה בעיני מי שהולך לארץ ישראל אדרבה הוא יותר מרבה עונו. הנה רב יהודה היה אוסר ללכת לארץ ישראל. מי שהולך ויש לו אשה בביתו מתבטל מפרייה ורבייה ומן התורה ומן התפילה וגורם שתיזנה אשתו או תהרהר. ואם אין לו אשה, הרי כמו כן מתבטל מפרייה ורבייה ומן התורה ומן התפילה, ופעמים יחלל שבת או יגזלו לו וילך לבקש, או יצטרך לפדותו מן השבי. לכן מוטב שישב בבית ויפטר.

2) ספר התרומה לר' ברוך בן יצחק מוורמייזא – הל' ארץ ישראל (1140-1212)

It is true that the Land of Israel is dear, and fortunate is the man who dwells there. For even those who left it, King Jeconiah and those exiled with him, brought with them stones and soil of Israel and built them into a synagogue in Babylonia... At the end of Ketubot (112a) the Talmud records that R. Abba would kiss the ground of Akko; R. Hiyya bar Abba would wallow in the dust, as the verse reads (Ps. 102:15), "For your servants wanted her stones and her dust they desired." And certainly one who lives in it [Israel] and keeps the precepts of the Land merits being in the proximity of the Holy One, blessed be He.

אמת כי חביבה ארץ ישראל, ואשריו איש הדר בה, כי אפי' ליוצאים מתוכה יכניה וגלותו הביאו עמהם אבנים ועפר ארץ ישראל ועשו בית הכנסת בבבל... ובסוף כתובות (קי"ב) אמרי' ר' אבא מנשק כיפי דעכו. ר' חייא בר אבא מגנדר בעפרא, שני: (תהל' קב: טו) "כי רצו עבדיך את אבניה ועפרה יחננו". וכל שכן הדר בה מקיים מצות התלוין בה, זוכה להיות במחיצתו של הקדוש ברוך הוא.

3) דברי ר' חיים כהן מבעלי התוספות (fl. 1181) [הובא בתוס' כתובות (קי:)]

Presently, one is not commanded to live in the Land of Israel because there are several precepts which must be kept in the Land and several punishments [for malfesance] about which we cannot be careful and abide by.

והיה אומר רבינו חיים דעכשו אינו מצוה לדור בא"י כי יש כמה מצות התלויות בארץ וכמה עונשין דאין אנו יכולין לזוהר בהם ולעמוד עליהם.

4) דברי הרמב"ם (1135-1204) [הל' מלכים (פרק יא')]

The King messiah will arise and restore the kingdom of David to its former state and original sovereignty, and will build the Temple, and gather in the exiles of the Children of Israel, and will return the judicial system to the form it took previously, he will initiate the sacrificial rites, and he will initiate the performance of *she'mitta and yovel* in the fulfillment of all the commandments as delineated in the Torah.... If he succeeds, vanquishes all the nations around, rebuilds the sanctuary on its site, and gathers the dispersed of Israel, then he is beyond all doubt the Messiah.

המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם, מקריבין קרבנות, ועושין שמיטין ויובלות ככל מצותה האמורה בתורה... אם עשה והצליח ונצח כל האומות שסביבו ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בודאי.

5) תשובה מאת הר' שמשון בן אברהם משאנץ (1150-1230) [הובא בהג"מ הל' שבעות 1:]

Regarding the vow that you made to go to Israel, even if it was made publicly, it can be nullified since your wife is pregnant, for nothing stands in the way of preserving life and there is danger in transporting your wife while she is pregnant. Also, until the baby has gained strength and the summer months have come [there is also danger].... And do not retort that this is not a life-threatening situation since you can go without your wife, because you cannot leave her alone and you are beholden to her. Thus this is a case of [a vow which would preclude the performance of] an important precept and it can be nullified...

לענין נדרך שנדרת לעלות לא"י, יש לך הפרה אחרי שאשתך הרה, דאין כל איסור עומד בפני פקוח נפש, ויש סכנה להוליכה עוברת, וגם הילד עד שיתגבר ויכנסו ימות הקיץ... ואל תשיבני שאין זה פקוח נפש לפי שתוכל לילך בלא אשתך, זה הבל כי לא תוכל לעגנה, ואתה משועבד לה, ומצוה מרובה, ויש לו הפרה...

6) תשובת ר' מאיר בן ברוך מרוטונבורג (1220-1293) [Berlin, 1891 (p. 187)]

You have asked whether I have heard why the great scholars (*gedolim*) ordered their sons to return [from the Land of Israel]. It seems to me, because there was no source of mercy there and also because they could not study Torah there because they had to eke out a living. Also, because there is no Torah [guidance] there, they are not proficient in [the performance of] mitzvot. This seems to me to be what I heard from their sons.... [Signed] Meir ben Baruch, may he continue to live.

וששאלת: "אם שמעת למה צוו הגדולים לבניהם לחזור [מא"י]" [מא"י], במדומה אני לפי שאין שם מרחמים כלל, וגם אין יכולים לעסוק בתורה מחמת שצריכין לטרוח אחר מזונות, גם מתוך שאין שם תורה אינם בקיאי בדקדוקי מצותה כמדומה אני שכך שמעתי מבניהם... מאיר בר ברוך שיחיי.

Any place where wisdom and fear of sin are to be found is similar to the Land of Israel, and that is the meaning of what is said: "anyone who dwells in Babylonia is as if he dwells in the Land of Israel"... because in the typical location outside the Land of Israel, wisdom and fear of sin are not to be found.

כל מקום שחכמה ויראת חטא מצויין שם, דינו כארץ ישראל, וכמו שאמרו: כל הדר בבבל כאלו דר בארץ ישראל, ... מפני שסתם חוצה לארץ אין חכמה ויראת חטא מצויין בה

[You also asked] whether one's sins are forgiven [upon entrance to the Land of Israel]; this is explicitly stated there, provided that one abstains [from further sin] from now on and will desist from all types of sin and will fulfill all miswot ha-teluyot ba-'ares. For if one sins in the Land of Israel, he will be punished more severely than for sins committed in the Diaspora, because God nurtures it [the Land] always ... for it [the Land] regurgitates sinners, and therefore the Land is desolate now But one who goes for the sake of heaven and conducts himself in holiness and piety, there is no end to his reward, provided that he can support himself there.... And you asked, why did the Amoraim not go there? I will answer that they did not have any extra means and they would have had to suspend their studies in order to seek sustenance.... Since the Talmud states that it is permitted to leave Israel for the Diaspora in order to study Torah with one's master, certainly one should not leave his master in the Diaspora in order to go to Israel, especially if this will cause him to abandon his studies in order to find sustenance.

וששאלת... אם מוחלין לו כל עונותיו, מפורש במסכת כתובות (קיא.), ובלבד שיהא פרוש מכאן והלאה, ויזהר מכל מיני עון, ויקיים כל מצות הנהגות בה, שאם יחטא במ יענש יותר על העבירות שיחטא שם מבחוצה לארץ כי ה' אלוקים דורש אותה תמיד... והיינו ארץ אוכלת יושביה, וכן נמי ולא תקיא הארץ וגוי לפי שהיא מקיאה עוברי עבירה, והיינו דכתיב "ושממו עליה אויביכם" דאפילו העכו"ם שבה אינם מצליחים מחמת שהם עוברי עבירה ועל כן ארץ ישראל עכשיו שממה היא ואין בה עיר מוקפת חומה ומיושבת כמו בשאר ארצות, ואותם שהולכים לשם ורוצים לנהוג בה קלות ראש ובפחזותם להתקוטט שם קורא אני עליהם (ירמ' ב:ז) "ותבואו ותטמאו את ארציי"... וששאלת למה לא הלכו שם כל האמוראים אשיבך דלא הוה מותר להו דהו צריכים לבטל מלמודם ולשוט אחר מזונותם דאמרינן בפרק מי שהוציא והו (דף מז) דמותר לצאת מארץ ישראל לחוצה לארץ אחר רבו ללמוד תורה כל שכן שאין לילך מרבבו מחו"ל לארץ ישראל להתבטל מלימודו ולשוט אחר מזונותיו:

Many people believe that the superiority of the Land of Israel is conditioned on the Jews' presence there and would disappear in their absence. This opinion is based on their belief that the superiority of the Land of Israel is caused by the observance of the commandments there, rather than that the observance of commandments is simply an indication of its superiority. This opinion is wrong. Know that the Land of Israel is essentially perfect, since it was the first entity to be created ... As the rabbi explained to the Khazar [king, in R. Yehudah HaLevi's Kuzari], the perfection of the Land is attested to by our forefathers having yearned for it even when idolatry was rife within it; what more convincing proof can there be that the Land is inherently perfect? ... Its inhabitants dwell in an atmosphere of purity and are surrounded, day and night, by sacred objects.

רבים חשבו כי מעלת ארץ ישראל הלא היא בהיות עם בני ישראל בתוכה, ושתעדר מעלתה בהעדרם, ונמשך זה להם למה שחשבתם עניינה אינו רק מפני שמירת המצות בה לא שתהיה שמירת המצות בתוכה נמשכת למעלתה, וזה טעות בידם, אבל דע כי שלימות ארץ ישראל הוא בעצמותה ממש, כי היא היתה הנקודה הראשונה בבריאה, וכענין הנותן מטר על פני ארץ וכענין אבן השתיה, וכן ביאר החזר לכוזר משלמות הארץ עד שנתוקקו אליה האבות בעת היותה מלאה גלגולים, וזו הוראה רבה כי שלמותה בעצמותה כמו שיש ארץ מגדלת פירות יותר מזולתה, ויש מוצ' הכסף והזהב והאבנים טובות ומרגליות במקום זולת מקום, כן כל השלמיות נמשכים מהארץ הזאת ולכן כקרא' עיר הצדק שהצדק צומה בה וכן שאר השלמיות והארץ קדושתה בעצמותה איננה בשאר הארצות אבל דבר אלקי יש בה

III) MEDIEVAL RABBINIC EMIGRATION

In the year 4971 (= 1211 C.E.), God inspired the Rabbis of France and England to go to Jerusalem. They numbered more than three hundred and were accorded great honor by the king. They built for themselves synagogues and houses of study. Our teacher the great kohen R. Jonathan ha-Kohen went there as well. A miracle occurred. They prayed for rain and were answered, and the name of Heaven was sanctified because of them.

שנת קע"א העיר השם רבני צרפת ורבני אנגלאטירא ללכת לתוך ירושלים, והיו יותר משלש מאות, ויכבדם המלך כבוד גדול, ויבנו להם שם בתי כנסיות ומדרשות, גם הכהן הגדול רבינו יהונתן הכהן הלך לשם, ונעשה להם נס והתפללו אל הגשמים ונענו ונתקדש שם שמים על ידם.

With thanks to the Almighty, we have been privileged to come to the Land and to fulfill in it the precepts of tithing and giving priestly gifts every day at all times, even from the small amounts of vegetables bought at the

תהלה לאל זכינו לבא לארץ ולקיים בה מצות תרומות ומעשרות בכל יום ובכל שעה אפילו מן

market. Even though there are some authorities who are lenient in this matter, we are strict about it.

מעט ירק הניקח מן השוק ואף על פי שיש קצת פוסקים מקילין בדבר אנו מן המחמירים.

(12) אגרת הרמב"ם לר' יפת, דיין מעכו (1185) [מתוך אגרות הרמב"ם, עמ' 37]

...For I, and he [that is, David, Maimonides' brother], and my honored father, and you, the four of us, walked through the House of the Lord with great feeling... and we walked through the deserts and the forests seeking God; I will not forget it...

שאני והוא ואבא מארי ז"ל, ארבעתנו הלכנו בבית ה' ברגש... ולכתינו יחד במדברים וביערות אחרי השם לא אנשה

